

terne med, eller hvad man kunde gennemkjøre af flere Locomotivmil, ved Hjælp af det Beløb, som Staten vilde spare gennem denne Tienbedeel. Det forekommer mig desuden at være en noget for lav Ansættelse, naar man saavel overfor Statsdriften som overfor en eventuel Drift af Banerne ved det sjællandske Jernbaneselskab mener, at begge vilde være fyldestgjorte med 4 pCt. Hvad det sjællandske Jernbaneselskab angaaer, er det meget langt fra at være Tilfældet; dersom Selskabet ikke ved Driften af de jydsk-syenske Baner kan opnaae 5 pCt., vil det være forbundet med ligefrem Tab for de nuværende Actionairer at indlade sig paa hele den omhandlede Forretning. Man kan heller ikke sige, at Staten ved at opnaae 4 pCt. af disse Baners Drift vilde holdes fri for ethvert Tab, og at der altsaa stilledes den en yderligere Binding af disse Tienbedele i Udsigt; det er saa langt fra, at man tværtimod netop maatte have endnu 1 pCt. ud over, hvad Staten har garanteret, i Udbytte, førend den kunde siges fyldestgjort, vel at mærke, forsaavidt Capitalen tilveiebragtes alene ved Actier; dersom Noget af Capitalen tilveiebragtes ved Udstedelsen af Prioritetsobligationer, vilde Forholdet vel forandre sig noget, men dog ikke væsentligt. Det forekommer mig, at man heller ikke, naar der er Tale om et industrielt Foretagende, kan være berettiget til at sige, at Staten er fyldestgjort med 4 pCt. Jeg troer, at de store Bevillinger, som man oftere er gaaet ind paa, Bevillinger af Laan i større eller mindre Omfang mod 4 pCt. til communale eller til visse Foretagender, altid ere blevne betragtede som en Opoffrelse fra Statens Side, og det med fuld Føie, idet den gængse Rente og Statens egen Rente for dens Laan jo er høiere end 4 pCt. — Jeg har allerede ved første Behandling af dette Forslag udtalt, at jeg kunde modtage et Forslag om en midlertidig Statsdrift af de jydsk-syenske Baner, men at jeg derimod ikke fuldstændigt kunde slutte mig til de Motiver, hvorpaa det foreliggende Forslag er begrundet; dette gjælder navnlig med Hensyn til det Spørgsmaal, om Staten vedvarende skal drive Banerne eller ikke, Noget, hvorom der ganske vist ikke foreligger Noget i selve Lovforslaget, som kun taler om en begænsset Tid, men som dog har været underforstået i det

Mindste fra flere Sider, idet man har forudsat, at man kun vilde gjøre en Begyndelse med de i Forslaget nævnte 3 Aar, i Haab om, at Statsdriften saa derefter vilde blive fortsat. Det troer jeg derimod ikke; jeg troer ikke, at Statsdriften vil holde sig ud over de 3 Aar, men jeg erkjender, at der under de nubestaaende Forhold vil være opnaaet noget i mine Tanker meget Væsentligt for Staten ved at faae Forholdet løst paa den her foreslaaede Maade. Jeg vil endnu, dersom man slutte undre sig over, at jeg ikke stærkere har fastholdt Regjeringens Forslag i Modsætning til det nu foreliggende, eller rettere ikke har modsat mig dette Forslag, for desto stærkere at kunne fastholde Regjeringens Forslag, kun bemærke, at jeg i det foreliggende Forslag seer en Fordeel fremfor Regjeringens Forslag, og det er den, at man ved Udløbet af de 3 Aar vil staae med fuldkommen frie Hænder, naar man, som jeg føler mig overbevist om, at man til den Tid vil gjøre, da vil overlade Driften af Banerne til et privat Selskab.

Ordføreren: Jeg vil blot henlede den høitagtede Ministers Opmærksomhed paa, at der vistnok er en Misforståelse tilstede fra hans Side. Naar vi have talt om, at Statsdriften ikke vilde være dyrere end en privat Drift, have vi slet ikke tænkt paa Nettoudbyttet, men paa Administrationsudgifterne, og den høitærede Minister har fuldkommen Ret i, at naar Staten driver Banerne efter vedkommende Landsdeles Tarv, maa den ofte gjøre saadanne Nedfættelser, som maastee i de første 1, 2 eller 3 Aar formindste Nettoudbyttet; men deraf følger ikke, at Driften er uklog eller dyr. Den kan i alt Fald være ligesaa billig som den private Drift, og i Tidens Løb vil den snart give det samme Udbytte. Det er heller ikke mig, der har talt om Tienbedelen, jeg troer, at det var det ærede kongevalgte Medlem, og jeg har altsaa heller ikke anført denne Tienbedeel som et Beberlag, eller som Noget, man kunde bruge til dermed at udfylde den større Dyrhed ved Statsdriften. Den ærede Minister vil vistnok ogsaa indrømme, at den Risiko, som det sjællandske Jernbaneselskab løber ved at overtage de jydsk-syenske Baner, nemlig 63,000 Rd.,